

ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆԻ ՎԵՐԱԲԱՑՈՒՄԸ

Սեպտեմբերի 11-ին, երկուշաբթի օր, առավոտյան ժամը 10-ին, տեղի ունեցավ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի Հոգևոր Ճեմարանի 1961—1962 ուսումնական տարվա հանդիսավոր վերաբացումը:

Հանդիսության նախագահում էր Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի ատենապետ և Մայր Աթոռի լուսարարապետ գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանը:

Հանդիսությունն սկսվեց «Աշակերտք Քրիստոսի» շարականով: Ճեմարանի ավագ վերակացու արժանաշնորհ Տ. Հովհաննես քահանա Մարուքյանը ընթերցեց Ավետարանից Սերմնացանի առակը (Մատթ. ԺԳ 4—9): Այնուհետև Հոգևոր Ճեմարանի երգչախումբը, ղեկավարությամբ հոգեշնորհ Տ. Մեսրոպ արևղա Պալյանի, կատարեց Թարգմանչաց շարականը՝ «Որք զարդարեցին»:

Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ գերաշնորհ Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոս Աբրահամյանը, նոր ուսումնական տարվա սկզբնավորության բարեպատեհ առիթով, ողջույնի և բարի գալստյան հետևյալ շքում խոսքերն ուղղեց Ճեմարանի դասախոսական կազմին և ուսանողության.

«Սեպտեմբեր...»

Թերևս ամենն ավելի սիրելի ամիսն է սեպտեմբերը մեր ընդարձակ Հայրենիքին մեջ: Այս օրերուն միլիոնավոր ծնողներ, իրենց զավակներուն ձեռքերեն բռնած, զանոնք կառաջնորդեն դեպի լուսի վառարանները, «հրաշակերտ տաճարները», ինչպես

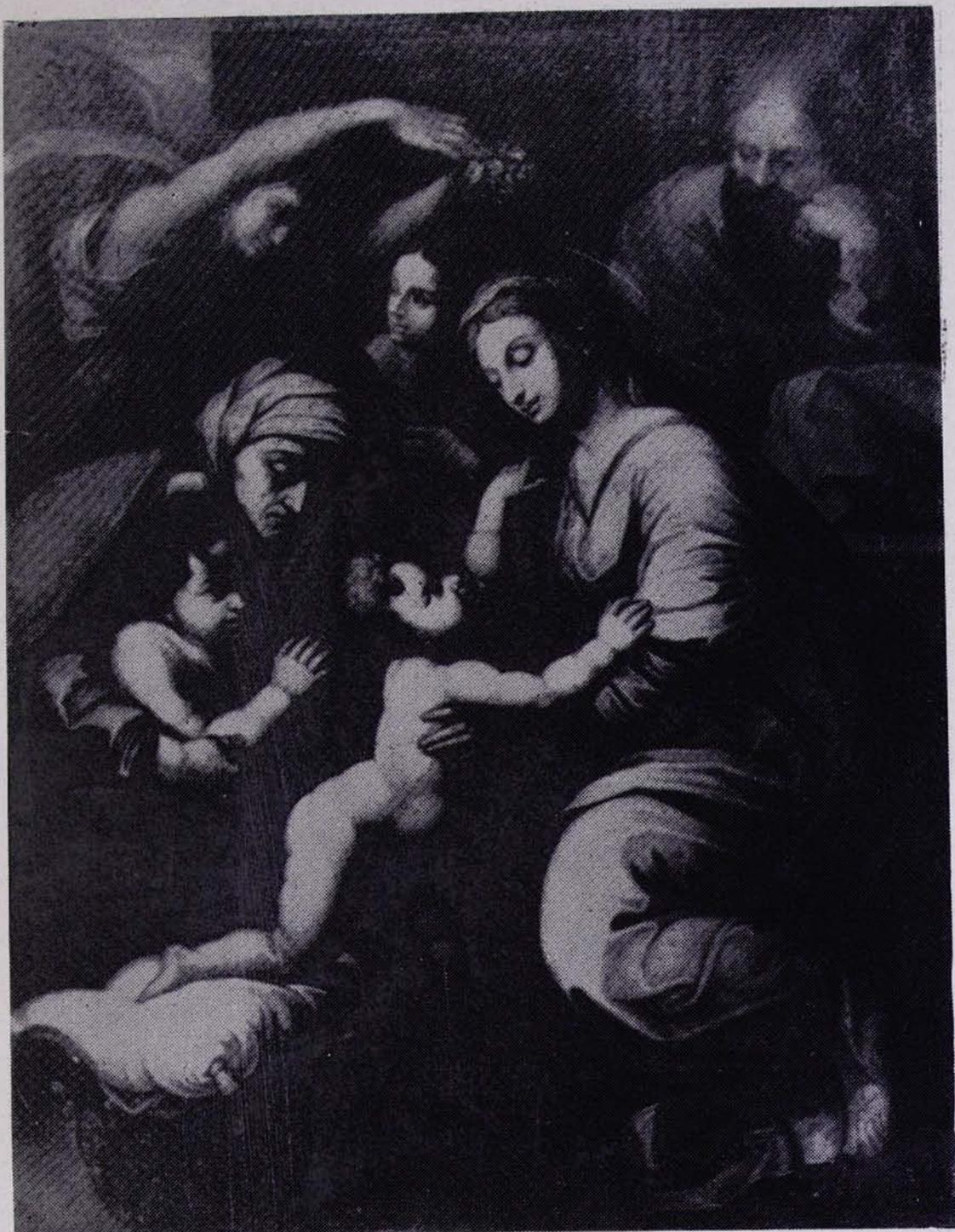
կսիրեր ըսել մեծ մանկավարժ Ռեթևոս Պերպերյան նման առիթներով:

Մեր երիտասարդներն ու պատանիները ավելի կենսուրախ են, խանդավառ ու խոստովանալից, ապագայի վառ հույսերով առլցուն, ուսումնական նոր տարվա սեմին վրա:

Շաբաթ մը ուշացումով կրանանք Հոգևոր Ճեմարանը: Այս ուշացումը կարգարանա առնով, որ, ինչպես կտեսնեք, այս ուսումնական տարվան նախօրյակին, Հոգևոր Ճեմարանի շենքը ամբողջությամբ վերանորոգվեցավ: Այս հանդիսավոր առիթով խորին շնորհակալություն կհայտնեմ Վեհափառ Հայրապետին այն շքում սիրույն և գուրգուրանքին համար, որոնցմով շրջապատած է միշտ Ճեմարանը:

Ցավ է մեզ համար, ի բացակայության Վեհափառ Հայրապետին, վերաբանալ իր շատ սիրած կրթական այս հաստատության ուսումնական նոր տարին, բայց վստահ ենք, որ նորին Ս. Օծովյունը, իր հանգստի վայրին մեջ իսկ, հոգիով մեզ հետ է այս պահուս:

Այսօր, այս արևոտ առավոտուն, կրանանք մեր դպրոցը, դնելով մեր հույսը Աստուծո վրա: Հավատքով կդնենք մեր աջը մաճին վրա, Վեհափառ Հայրապետի օրհնությանմբ, առանց հտև նայելու, և կաղոթենք, որ Աստված անձեցնե և արդյունավորե «ընդ միոյ երեսուն, ընդ միոյ վաթսուն, ընդ միոյ հարիւր»:

ՌԱՖԱԵՅԵՆԻ ՍԱՆՑԻՈՅԻ «ՍՈՒՐԲ ԸՆՏԱՆԻՔԸ»

Կիպրոսից, պր. Վահրամ Ուրանյանից, Մայր Արոճում եկեր ստացվեց «Սուրբ ընտանիք» նկարը: Նկարը հավանաբար ժէ դարում կատարված հաջող վերատաղրությունն է ժե-ժԶ դարերի վերածննդի խառնարկի նկարիչ Ռաֆայել Սանցիոյի (1483—1520) «Սուրբ ընտանիք» նկարի:

Խ Ա Չ Ի Ց Է Ջ Ք Ր

Երևանի Ս. Սարգիս եկեղեցում պահված նկարների շարքում հայտնաբերվեց մեծածախ այս նկարը, որը, մասնագետ նկարիչների կարծիքով, պատկանում է իտալացի հռչակավոր նկարիչ Գաբրիելե Մաթեոսի վրձինին: Նկարը այժմ գտնվում է Մայր Աթոռում:

Միևնույն ժամանակ կամ Մերիոսի Գաբրիելե Մաթեոսի (1879—1880) իտալական նկարչության մեծագույն սեպիտ վարպետներից մեկն է համարվում, ծնված Իտալիայի Գաբրիելե-Մաթեոսում:

Գ դասարանի ուսանող ժիրայր Գալփաբյանը, հանուն ձեմարանի ուսանող իր ընկերների, երախտագիտական հետևյալ խոսքերն ասաց.

«Նորից հավաքվել ենք նվիրական այս հարկի տակ, շատ հանդիսավոր մի օրվա խոհերով: Զեմարանի ուսանողներին համար մասնավոր ուրախության և բերկրանքի մի վվարթ լուսարաց է այսօր:

Ամառվա արձակուրդի օրերին, երբ մենք հանգստանում էինք, այնուամենայնիվ մեր մատաղ հոգիները կարոտով տենչում էին այսօրվան և մենք անհամբեր սպասում էինք նվիրական այս ժամին՝ վերադառնալու համար մեր դասագրքերին և գրասեղաններին:

Ցավ է մեզ համար այս պահուս, որ մեր սիրելի Ուսուցչապետը և Վեհափառ Հայրը ներկա չէ մեր մեջ: Բայց շուտով նորին Ս. Օծուխունը կվերադառնա իր պաշտոնի գլուխը և մեզ, Հոգևոր ձեմարանի ուսանողներին, կտեսնի բազմած մեր գրասեղանների առաջ, գլուխները խոնարհած դասագրքերի վրա: Գրանով Վեհափառ Հայրապետը է՛լ ավելի կուրախանա:

Բախտավոր ենք և երախտապարտ միաժամանակ, որ խնկարույր այս միջնուրտի մեջ, ուր միայն Բարին, Գեղեցիկը և Վսեմն են թագավորում, մենք, որպես ուխտի զավակները Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցու, դաստիարակվում ենք հայեցի և բրիտոնական շնչով, կազմակերպվում

ենք իմացապես և բարոյապես, հայոց պատմության ողով, հայ մշակութի սիրով և հայ ժողովրդի մեծ տեսիլքներով:

Ուսումնական նոր տարվա այս լուսարացին, ի դիմաց Հոգևոր ձեմարանի բովանդակ ուսանողության, ծնրադիր հայցում եմ Աստուծո ողորմությունը, Վեհափառ Հայրապետի օրհնությունը և Ձեր բոլորի աղոթքները Հոգևոր ձեմարանի վրա»:

Գերապատիվ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսը, հանուն Վեհափառ Հայրապետի և Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի, շնորհավորում է ձեմարանի վերաբացումը, բարեմաղթություններ անելով Հոգևոր ձեմարանի ուսանողության է՛լ ավելի բարձր առաջընթացի համար:

Խմրովին երգված Տերունական աղոթքից հետո, Հոգևոր ձեմարանի 1961—1962 ուսումնական տարվա վերաբացման նվիրված հանդիսատեսությունը վերջանում է նախագահ սրբազան հոր «Պահպանիչ»-ով:

Այնուհետև ձեմարանի զեղեցիկ և նոր տեսլարանում տեղի է ունենում մանկավարժական ժողով վերատեսուչ սրբազան հոր նախագահության տակ:

Սեպտեմբերի 12-ին, երեքշաբթի առափոտ, ուրախ և ցնծագին հնչում է Հոգևոր ձեմարանի ուսումնական նոր տարվա առաջին դանգը և սկսվում են կանոնավոր դասավանդությունները:

